

Дамян Дамянов

ИНТИМНО

Не ме допускай толкоз близо ти
До себе си, щом искаш да съм влюбен
Ех, вярно е, даленото гнети
но за това пък близкото погубва!
Щом искаш да съм тво, далеч ме дръж –
Далечното е всъщност ореолът.
Една мечта се срива отведнъж
Разбулиш ли я, видиш ли я гола.
Дори една „Мадона“ от Рембранд
Погледната от близичко е грозна
И целия и гений и талант
Е в нейната далечна грациозност.
Дори земята, таз, околоръст,
Която отдалеч е рай възшебен
Отблизо ти се вужда буца пръст –
Пръст, във която ний сте легнем с тебе...

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8644>]